

Sum; denne har igjen afforderet med en tredie, og denne igjen med en fjerde, bestandig for endnu mindre Summer. Dersom nu hver Kommune eller hvert Udredningsdistrikt skulde have den Godtgjærelse, som Hestene i Virkeligheden have kostet dem, vilde dette dog være ubilligt i det Tilfælde, at Kommunen havde sluttet en saadan Afford med en vis Mand om mod en forholdsmæssig høi Priis at paatage sig Læggets Forpligtelse. Jeg maa derfor være af den Mening, jeg før har udtalt, at vi maae holde fast paa et vist Maximum, s. Ex. 150 Rd. eller et noget høiere Beløb, og dernæst paa den Taxationssum, hvortil vedkommende Kommission har ansat de afleverede Heste. Hvert Udredningslægds vil da faae en Godtgjærelse, der passende kan bringes i Forhold til den Taxationssum, hvortil vedkommende Hest, der er leveret, er ansat.

Fonnesbech: Jeg skal ikke indlade mig videre paa, hvad den ærede sidste Taler berørte, thi det forekommer mig ikke, at det ligger for her ved Sagens Behandling i dens Almindelighed. Jeg skal kun bemærke, at selv om det ærede Medlem har Kundskab om, at en saadan Trafik har fundet Sted paa enkelte Steder, kan jeg neppe troe, den har været meget almindelig; thi naar Sognebeboerne have været anmodede om at komme og gjøre Tilbud, skulde det dog gaae høist besynderligt til, om man i den korte Tid af 2—3 Dage, der var tilbage, kunde blive ved at bortlicitere Udredelsen af Hestene. Vanskeligheden med Hensyn til Hestenes Anskaffelse fremkom ikke blot ved den korte Frist, der var sat, men ogsaa ved de Fordringer, der i Øvrigt maatte antages at stilles til Hestene. Det er ikke, som det ærede Medlem ligeoverfor mig (Tscherning) synes at antage, saa let at skaffe Heste, navnlig paa denne Aarstid, og der er en Fordring, som jeg, skøndt den ikke staaer i Loven, er vis paa er bleven stillet over Alt, nemlig at Hesten var i en saadan Foderstand, at den strax kunde gaae i Tjenesten. Jeg vil endnu

hertil føie, at i de Meddelelser, vi have faaet fra Regjeringen, er der stillet Begjæring om, at man vilde stille et vist Antal, som kunde benyttes til Rideheste. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Hestenes Priis skal jeg bemærke, at det er mig bekjendt, at den i Sorø og Holbæk Amter vil variere imellem 230 og 250 Rd. Jeg skal ganske vist ikke tvistes med det ærede Medlem ligeoverfor (Tscherning) om, hvorvidt der ved et Salg kunde være Tale om en Refusion fra Monarkiet til Landsbelene. Det kan have sine Vanskeligheder, men jeg synes dog, at det samme Forholdstal, der er benyttet til at indkræve efter, ogsaa maatte kunne benyttes til at refundere efter. Naar det ærede Medlem har villet søge at udlede en særegen Forpligtelse for Hartkornet fra den Omstændighed, at Forpligtelsen til at holde Foderheste hviler derpaa, troer jeg ikke, han har Ret; thi, som et andet æret Medlem (S. Andersen) allerede har anført, have Distrikterne aldeles ikke haft nogen Udgift ved at holde Foderheste. Det kan være, at en enkelt Kommune har kunnet komme til at udgive 1 eller 2 Rd. mere, end den fik igjen, fordi Beløbet blev lignet paa Hartkornet, medens Regjeringen betalte Bekostningen ved Foderhesten amtsviis, og da Lovet af 16de Marts 1851 blev frevent, kan det gjerne være, at der her har været Tale om, at Prisen var for lav; men jeg troer, det er en Erfaring, som Mange ville kunne bekræfte, at det dengang ikke var vanskeligt at faae en Hest sat ud til den fastsatte Priis, eller i alt Fald mod et ringe Tilbud, ja mange Sogne fik endog Penge til. En Priis af 12 Rd. til Remonteringsudgifter vilde ogsaa meget godt kunne staae til efter de Hestepriiser, man dengang havde, og selv om der var et lille Underskud, der ikke dengang blev betalt af Regjeringen, kan det ikke paa nogen Maade komme i Betragtning ligeoverfor, hvad der her er foreslaaet.

Brun: Anledningen til, at jeg før et Dieblis siden begjærede Ordet, var en Be-